

1. Les particularitats de Sabadell.

Cada ciutat, cada territori on se situa una determinada política cultural, té unes característiques particulars, una història, una composició social, una situació geogràfica.

Sabadell es troba situada en un punt estratègicament important. La proximitat de Barcelona li permet beneficiar-se de la seva oferta de serveis i disposar d'un nivell de qualitat de vida elevat. La xarxa de comunicacions entre Sabadell i els diferents punts neuràlgics del país és excel·lent, la qual cosa permet dirigir una part important de les propostes culturals locals a un públic potencial superior al de la ciutat, alhora que facilita els intercanvis i la circulació de les produccions i els artistes locals.

La piràmide social de Sabadell és força equilibrada, igual que el seu mapa socio-econòmic. Això facilita l'aparició de serveis a tots els nivells i consolida els tradicionals sentiments de pertinença.

La tradició industrial de Sabadell ha deixat una gran herència patrimonial sobre la qual pot articular-se un nou discurs que vinculi creació amb producció, cultura amb treball. L'aprofitament d'antics espais fabrils i la seva reconversió en equipaments d'ús social i cultural determina un fet particular per la ciutat que li atorga personalitat i singularitat.

Les dinàmiques socials, econòmiques i culturals tenen a Sabadell una oportunitat única per convergir en un projecte integral i engrescador que aglutini la ciutat al voltant d'objectius col·lectius. L'existència d'institucions econòmiques i financeres locals importants permet treballar per cercar en el futur sistemes mixtos de finançament cultural i compromisos d'alt nivell derivats del consens i la coincidència d'interessos.

L'ordenació urbanística realitzada en els darrers anys ens permet parlar d'una ciutat que ja ha resolt els seus problemes primaris. D'altra banda, hi ha una planificació de futur sobre la qual dissenyar i ordenar el mapa de serveis personals, amb garanties d'equilibri i racionalitat.

Sabadell disposa d'una infraestructura primària a ple rendiment. La xarxa d'equipaments assistencials i educatius, el consorci hospitalari, en són bons exemples. Des d'un altre punt de vista, i malgrat mancances força significades, una part molt important dels equipaments i dels centres imprescindibles per a articular una política cultural ja hi són o estan en fase de construcció.

Però no tot són aspectes positius. Al nostre país la manca de definició sobre les diferents competències municipals dificulta el finançament de la cultura i un correcte i suficient aclariment sobre el paper que cada una de les administracions ha de jugar.

Tot i que Sabadell disposa d'una infraestructura cultural bàsica, algunes polítiques essencials pateixen la manca d'equipaments adequats i calen inversions importants per corregir aquests dèficits.

Sabadell no s'escapa, d'altra banda, dels conflictes derivats d'un creixement demogràfic i urbanístic condicionat per les grans onades migratòries. Aquest fet, definit per a molts, com el de la coexistència en un mateix municipi de dues ciutats diferents, requereix un tractament d'exquisida reelaboració social per tal d'afavorir un procés d'integració mútua que afegeixi a les virtuts de la història i la consolidació dels espais centrals, l'energia i la vitalitat dels barris de creació més recent.

Cal contemplar aquesta realitat sense cap excés d'alarma social. De fet, la quotidianitat s'encarrega de naturalitzar un procés de permanent barreja que ha definit històricament la personalitat de Catalunya. Cal, això sí, una major predeterminació política a l'hora de planificar el paisatge cultural de la ciutat, atribuint a cada zona de la ciutat aquelles significances que li permetin progressar socialment i culturalment.